

ЕЛИСАВЕТА БАГРЯНА ДО ДОРА ГАБЕ

В архива на Дора Габе, съхраняващ се в Централния държавен архив, има запазени пощенски картички от Багряна до нея, изпращани от Париж, Берлин, Рим, Рио де Жанейро, Москва, Хисаря и др. за периода 1948-1968 г., две визитни картички с новогодишен поздрав – едната без дата, а с другата честити Новата 1982 г. и едно писмо от Александър Ликов и Багряна до Дора Габе – от 1948 г. Тези кратки текстове не съдържат нищо, което някои може би очакват да прочетат, знаейки за това трудно приятелство с „тихи бури“ и неочаквани завои. Те говорят за отношения, надскочили дребнавото.

Пътищата на двете „вечни жени“, както някои ги наричат, се пресичат, раздалечават и отново сближават. В основата на сложната им траектория лежи сянката на един мъж, когото и двете са обичали и на когото посвещават едни от най-хубавите си творби. Затова приятелството им е трудно, в него има и страдание и съперничество, но и воля да се надмогне дребнавостта, защото над всичко остава верността им към поезията и неистовата им обич към живота, дарбата да изживяват ликуващата му страна.

Творбите на Багряна и Габе се срещат на страниците на едни и същи периодични издания, имената им вървят заедно по афиши, в книги и антологии, и двете са сред основателките на Клуба на българските писателки, в една и съща година са приети за членове на СБП (1924), пътуват по линията на ПЕН клуба, носителки са на литературни награди, заедно изнасят сказки, участват в четения на поезия, в творчески срещи, пътуват, почиват и творят в Париж, Хисаря, на морето, заедно са сред приятели, при посрещането на българските войски при освобождението на Южна Добруджа през 1940 г. и като културни посланици в чужбина... Многобройни са техните общи спомени, в които пулсира благословената „лу-